

FIŞA DISCIPLINEI TEORIA PLASTICITĂȚII ȘI RUPERII MATERIALELOR (1)
Anul universitar 2021 - 2022

Decan,
Conf. dr. ing. Iulian Ioniță

1. Date despre program

1.1 Instituția de învățământ superior	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași				
1.2 Facultatea	Știința și Ingineria Materialelor				
1.3 Departamentul	TEPM				
1.4 Domeniul de studii	Ingineria Materialelor				
1.5 Ciclul de studii ¹	Licenta				
1.6 Programul de studii	SM				

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	TEORIA PLASTICITĂȚII ȘI RUPERII MATERIALELOR (1)					Cod disciplină	
2.2 Titularul activităților de curs	Prof.dr.hab.ing. Dorin LUCA						
2.3 Titularul activităților de aplicații	Şef lucr.dr.ing. Cătălin-Andrei ȚUGUI					3 SM 02	
2.4 Anul de studii ²	3	2.5 Semestrul ³	5	2.6 Tipul de evaluare ⁴	E	2.7 Tipul disciplinei ⁵	DD

3. Timpul total estimat al activităților zilnice (ore pe semestru)

3.1 Număr de ore pe săptămână	4	din care:	3.2 curs	2	3.3a sem.		3.3b laborator	2	3.3c proiect	
3.4 Total ore din planul de învățământ ⁶	56	din care:	3.5 curs	28	3.6a sem.		3.6b laborator	28	3.6c proiect	
Distribuția fondului de timp ⁷										Nr. ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe										23
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren										4
Pregătire seminarii/laboratoare/proiecte, teme, referate și portofolii										8
Tutoriat ⁸										7
Examinări ⁹										2
Alte activități:										
3.7 Total ore studiu individual ¹⁰										44
3.8 Total ore pe semestrul ¹¹	100									
3.9 Numărul de credite	4									

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum ¹²	
4.2 de competențe	

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1 de desfășurare a cursului ¹³	Tablă, laptop, ecran, videoproiector. Studenții vor avea o ținută vestimentară decentă și telefoanele mobile închise.
5.2 de desfășurare a sem./lab./proiect ¹⁴	Echipamente de laborator, aparate, calculatoare cu programe de calcul specifice. Prezența la laborator este obligatorie. Predarea referatelor de laborator se va face în cadrul orele de program din ultima săptămână a semestrului.

6. Competențele specifice acumulate¹⁵

		Număr de credite alocate disciplinei ¹⁶ :	4	Repartizare credite pe competențe ¹⁷
CP	CP1	C1.2 Utilizarea adecvată a analizei vectoriale pentru studiul tensiunilor dintr-un corp supus acțiunii unei forțe exterioare		1
	CP2	C2.3 Definirea și descrierea curbelor caracteristice ale materialelor metalice rezultate din încercarea la tracțiune, a relațiilor dintre tensiuni și deformații și dintre tensiuni și viteze de deformație		1
	CP3			
	CP4			
	CP5			
	CP6			
CT	CPS1	Utilizarea adecvată a metodelor teoretice pentru analiza deformării	1	
	CPS2			
	CT1	CT.1 Promovarea raționamentului logic pentru analiza tensiunilor și deformațiilor	1	
	CT2			
	CT3			

	CTS	
--	-----	--

7. Obiectivele disciplinei (reiesind din grila competențelor specifice acumulate)

7.1 Obiectivul general al disciplinei	Cunoașterea descriptorilor și asimilarea elementelor fundamentale specifice teoriei plasticității și ruperii materialelor, care permit exercitarea de competențe profesionale în luarea de decizii și în practicarea concretă a atribuțiilor de bază ce revin unui inginer.
7.2 Obiective specifice	Disciplina „Teoria plasticității și ruperii materialelor (1)” își propune să pună la dispoziția studenților cunoștințe referitoare la fundamentele teoretice ale plasticității materialelor, care constituie bazele teoretice ale prelucrărilor prin deformare plastică, să transmită cunoștințe referitoare la tensiuni, deformații, legile deformării plastice, criteriile de plasticitate, rezistența la deformare, deformabilitatea materialelor, frecarea în procesele de deformare plastică, metode de analiză a proceselor de deformare plastică.

8. Conținuturi

8.1 Curs ¹⁸	Metode de predare ¹⁹	Observații
Cap.1. Tensiuni în materialele metalice supuse deformării plastice 1.1. Definirea stării de tensiune 1.2. Tensorul și deviatorul tensiunilor 1.3. Schemele stării de tensiune		1
Cap.2. Deformații în materialele metalice supuse deformării plastice 2.1. Definirea stării de deformare 2.2. Tensorul și deviatorul deformațiilor 2.3. Schemele stării de deformare 2.4. Schemele mecanice ale deformării plastice		1
Cap.3. Criterii de plasticitate 3.1. Criteriul energetic al plasticității 3.2. Criteriul tensiunii tangențiale maxime		1
Cap.4. Legile deformării plastice 4.1. Legea volumului constant 4.2. Legea minimei rezistențe 4.3. Legea prezenței deformațiilor elastice la deformarea plastică 4.4. Legea echilibrării tensiunilor suplimentare 4.5. Legea similitudinii		1
Cap.5. Mecanismele deformării plastice 5.1. Deformarea plastică prin alunecare 5.2. Deformarea plastică prin maclare 5.3. Deformarea plastică a corpurilor polimerice	Prelegeri Prezentări video Prezentări la tablă Discuții cu studenții	1
Cap.6. Comportarea materialelor metalice la deformarea plastică 6.1. Comportarea materialelor metalice sub acțiunea forței de deformare 6.2. Clasificarea materialelor metalice după comportarea lor la deformare		1
Cap.7. Modificări produse prin deformare plastică în materialele metalice 7.1. Ecruisarea materialelor metalice 7.2. Texturarea materialelor metalice 7.3. Tensiuni reziduale 7.4. Efectul termic 7.5. Modificarea proprietăților fizico-mecanice		2
Cap.8. Rezistența la deformare și factorii care o influențează 8.1. Compoziția chimică și structura materialului 8.2. Temperatura de deformare 8.3. Viteza de deformație 8.4. Gradul de deformare 8.5. Condițiile de frecare 8.6. Forma sculelor de deformare 8.7. Schema stării de tensiune		4
Cap.9. Deformabilitatea metalelor și factorii care o influențează 9.1. Compoziția chimică a materialului 9.2. Structura materialului 9.3. Temperatura de deformare 9.4. Viteza de deformație 9.5. Schema de tensiune și schema de deformare		4
Cap.10. Frecarea în procesele de deformare plastică 10.1. Particularitățile frecării la deformarea plastică 10.2. Microgeometria zonei de contact 10.3. Influența frecării la prelucrarea plastică a metalelor 10.4. Mecanismele de deformare ale asperităților 10.5. Originea tensiunilor de frecare 10.6. Metode experimentale pentru studiul frecării		4

10.7. Lubrifianti folosiți în procesele de deformare		
Cap.11. Neuniformitatea deformației		2
11.1. Cauzele apariției neuniformității deformației		
11.2. Neuniformitatea deformației în procesele de bază		
11.3. Metode pentru punerea în evidență a neuniformității		
Cap.12. Puterea și lucrul mecanic de deformare plastică		3
12.1. Puterea disipată la deformarea plastică. Lucrul mecanic de deformare		
12.2. Puterea și lucrul mecanic ideal. Lucrul mecanic redundant de deformare		
Cap.13. Metode teoretice pentru analiza deformării plastice		3
13.1. Metoda elementului de volum		
13.2. Metoda lucrului mecanic		
13.3. Metoda liniilor de alunecare		
13.4. Metoda limitei superioare		
13.5. Metoda elementelor finite		

Bibliografie curs:

1. ZAHARIA, L., 2011, Bazele teoretice ale deformării plastice. Editura Tehnpress, Iași.
2. CAZIMIROVICI, E., 1981, Teoria deformării plastice. Editura Didactică și Pedagogică, București.
3. SEMIATIN, S.L. et al., 1988, Metals Handbook. Volume 14: Forming and Forging. ASM International, Ohio.
4. ZAHARIA, L., 2001, Teoria deformării plastice. Editura „Gh. Asachi”, Iași.
5. ADRIAN, M.; BADEA, S., 1983, Bazele prelucrărilor prin deformare plastică. Editura Tehnică, București.
6. ***Resurse INTERNET online, indicate de titularul de disciplină.

8.2a Seminar	Metode de predare ²⁰	Observații
8.2b Laborator	Metode de predare ²¹	Observații
1. Instrucțiuni proprii de securitate și sănătate în muncă, prezentarea aparaturii și utilajelor de laborator, a tehnicii de calcul și a mijloacelor de măsurare, a conținutului lucrărilor practice		2
2. Studiul variației tensiunilor pe plan înclinat în cazul stării plane		2
3. Reprezentarea variației tensiunilor. Cercul lui Mohr pentru starea plană		2
4. Studiul stării de deformare. Evaluarea deformării		2
5. Studiul criteriilor de plasticitate		2
6. Verificarea legii volumului constant la deformare plastică	Experimentări	2
7. Verificarea legii minime rezistențe	Discuții interactive	2
8. Trasarea și interpretarea curbei caracteristice	Analize și concluzii	2
9. Trasarea curbelor caracteristice extinse prin metoda extrapolării		2
10. Studiul vitezei de deformare		2
11. Metode de determinare a coeficientului de frecare la deformarea plastică		2
12. Studiul lucrului mecanic și a puterii necesare pentru deformare		2
13. Determinarea forței de deformare la extrudare directă prin metoda limitei superioare		2
14. Recuperări și încheierea situației la laborator		2
8.2c Proiect	Metode de predare ²²	Observații
Bibliografie aplicații (seminar / laborator / proiect):		
1. Referate de laborator.		
2. ZAHARIA, L.; LUCA, D., 1998, Teoria deformării plastice. Îndrumar de laborator. Universitatea Tehnică, Rotaprint, Iași.		

9. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajaților reprezentativi din domeniul aferent programului²³

Disciplina creează fundamentalul necesar însușirii cunoștințelor de la disciplinele de specialitate din domeniul prelucrării plastice. Totodată, oferă suportul teoretic pentru înțelegerea metodelor moderne de modelare și simulare a proceselor de prelucrare plastică.

10. Evaluare

Tip activitate	10.1 Criterii de evaluare	10.2 Metode de evaluare	10.3 Pondere din nota finală
10.4a Examen/ Colocviu	Cunoștințe teoretice însușite (cantitatea, corectitudinea, acuratețea)	Teste pe parcurs ²⁴ : 1, săptămâna 8	20%
		Teme de casă: -,	%
		Alte activități ²⁵ : -	%
		Evaluare finală: examen	80% (minimum nota 5)
10.4b Seminar	Frecvența/relevanța intervențiilor sau răspunsurilor	Evidența intervențiilor, portofoliu de lucrări (referate, sinteze, rezolvări)	% (minimum nota 5)
10.4c Laborator	Cunoașterea aparaturii, a modului de utilizare a instrumentelor specifice; evaluarea unor instrumente sau	☐ Chestionar scris ☒ Răspunsuri orale ☒ Caiet de laborator (lucrări experimentale, referate) ☐ Demonstrație practică	20% (minimum nota 5)

	realizări, prelucrarea și interpretarea unor rezultate		
10.4d Proiect	Calitatea proiectului realizat, corectitudinea documentației proiectului, justificarea soluțiilor alese	☐ Autoevaluarea, prezentarea și/sau susținerea proiectului ☐ Evaluarea critică a unui proiectul	% (minimum nota 5)
10.6 Standard minim de performanță²⁶			
- Calculul tensiunilor și deformațiilor pentru diverse situații practice; - Cunoașterea curbelor caracteristice; - Cunoașterea relațiilor pentru calculul forței, lucrului mecanic și puterii de deformare.			

Data completării,

14.09.2021

Semnătura titularului de curs,

.....

Semnătura titularului de aplicații,

.....

Data avizării în departament,

21.09.2021

Director departament,
Prof. dr. ing. Petrică Vizureanu

.....

¹ Licență / Master

² 1-4 pentru licență, 1-2 pentru master

³ 1-8 pentru licență, 1-3 pentru master

⁴ Examen, colocviu sau VP A/R – din planul de învățământ

⁵ DF - disciplină fundamentală, DD - disciplină în domeniu, DS – disciplină de specialitate sau DC - disciplină complementară - din planul de învățământ

⁶ Este egal cu 14 săptămâni × numărul de ore de la punctul 3.1 (similar pentru 3.5, 3.6abc)

⁷ Liniile de mai jos se referă la studiul individual; totalul se completează la punctul 3.7.

⁸ Între 7 și 14 ore

⁹ Între 2 și 6 ore

¹⁰ Suma valorilor de pe liniile anterioare, care se referă la studiul individual.

¹¹ Suma dintre numărul de ore de activitate didactică directă (3.4) și numărul de ore de studiu individual (3.7); trebuie să fie egală cu numărul de credite alocate disciplinei (punctul 3.9) × 25 de ore pe credit.

¹² Se menționează disciplinele obligatoriu a fi promovate anterior sau echivalente

¹³ Tablă, vidoproector, flipchart, materiale didactice specifice etc.

¹⁴ Tehnică de calcul, pachete software, standuri experimentale, etc.

¹⁵ Competențele din Grilele G1 și G1bis ale programului de studii, adaptate la specificul disciplinei, pentru care se repartizează credite (www.rncis.ro sau site-ul facultății)

¹⁶ Din planul de învățământ

¹⁷ Creditele alocate disciplinei se distribuie pe competențe profesionale și transversale în funcție de specificul disciplinei

¹⁸ Titluri de capitol și paragrafe

¹⁹ Expunere, prelegere, prezentare la tablă a problematicii studiate, utilizare videoproector, discuții cu studenții (pentru fiecare capitol, dacă este cazul)

²⁰ Discuții, dezbateri, prezentare și/sau analiză de lucrări, rezolvare de exerciții și probleme

²¹ Demonstrație practică, exercițiu, experiment

²² Studiu de caz, demonstrație, exercițiu, analiza erorilor etc.

²³ Legătura cu alte discipline, utilitatea disciplinei pe piața muncii

²⁴ Se va preciza numărul de teste și săptămânile în care vor fi susținute.

²⁵ Cercuri științifice, concursuri profesionale etc.

²⁶ Se particularizează la specificul disciplinei standardul minim de performanță din grila de competențe a programului de studii.